

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

DUBEN

ČÍSLO 4

Ročník 2021

EDITORIAL

Milí přátelé,

vstupujeme do nové liturgické doby, doby velikonoční. Věřme, že i v této podivné pandemické době nás může světlo Kristova vzkříšení osvitit, ba prosvítit i přes všechny roušky, respirátory, omezení i strachy. On vzal naše bolesti na sebe. Dokonce i apoštolové měli strach, utíkali od bolesti, ale Ježíš nad tím vším zvítězil a dal nám příklad, že je možné zvítězit i nad tím, co je z lidského hlediska beznadějně.

Přeji a vyprošuji vám všem hodně síly od vzkříšeného Pána. A povzbuzujme se v našich setkáních prastarým zvoláním Kristus zmrtvýchvstal! Vpravdě zmrtvýchvstal!

P. Jan

PASTORACE

CO DĚLAT, KDYŽ ZAKOUŠÍME, ŽE MODLITBA NEPOMÁHÁ

Modlitba nehledá viditelný úspěch, ale sílu vůle a blízkost Bohu. Právě to zdánlivé mlčení Boha nás zve, abychom udělali další krůček na cestě k plnému odevzdání se Bohu, k bezmezné důvěře, abychom nečekali okamžitý výsledek. Kdo se modlí, musí Bohu nechat úplnou svobodu. Nechat Ho mluvit, kdy chce, dělat, co chce, darovat, jak chce.

Často říkáme: „Modlil jsem se, ale vůbec to nepomohlo“. Možná, že se nemodlíme dost intenzivně. Jednou se sv. Jan Maria Vianney zeptal spolubratra, který si stěžoval na své neúspěchy: „Modlil jsi se, povzdechl sis ... ale postil ses, bděl jsi?“. Může se také stát, že prosíme Boha o špatné věci. Sv. Terezie z Avily kdysi řekla: „Nemodli se o ulehčení těžkostí, ale o silnější záda“.

Častým argumentem těch, kterým slábně víra v moc modlitby, kteří zakoušejí znechucení a pochybnosti je: „Modlil jsem se velmi usilovně, ale Bůh mě přesto nevyslyšel.“ Nikdy nezapomenu na dívku, která na podobnou výtku odpověděla svým vrstevníkům: „On tě slyšel, ale odpověděl „Ne,,“.

Prvním krokem, který můžeme udělat, když Bůh zdánlivě mlčí, je přijmout s vírou, že On nás poslouchá. Poslouchá vždycky, s láskou a účastí, ale nechává si svobodu – může odpovědět různými způsoby. A to je přece dobrá zpráva. Máme Boha, který není automatem - například na modlitbu Zdravas – hodím 3 a dostanu milost pro jednu osobu, hodím 50 a dostanu pro celou rodinu, atp. Máme Boha, který je Osobou.

Stadium důvěry

Pokud přijmeme, že Bůh může mlčet nebo neplnit naší – i usilovnou – prosbu, přichází další myšlenka: Třeba mě slyší, ale nechce mi to dát?“ Tato myšlenka se vyvíjí v podezření: „Možná to dělá schválně, nebo mě cvičí ve snášení těžkostí, nebo je žárlivý, nebo by mi to mohl dát, ale nedá, protože chce ukázat svou nadvládu“ a podobně. Jak často se v našich myšlenkách o Bohu odráží naše setkání s jednání jiných lidí, kteří nesnesou jiný názor, lidí pyšných, bez empatie a možná i tyranů ... Ale takoví jsou lidé, ale ne Bůh. Prozradme tedy, co na toto téma říká Bůh.

„Nedám průchod svému planoucímu hněvu, nezničím Efrajima, protože jsem Bůh a ne člověk. Jsem uprostřed tebe; Já Svatý nepřicházím, abych tě ničil.“
(Oz 11,9)

Když přijímám s vírou, že Bůh je dobrý a nechce nás ničit, ale posvěcovat, můžeme pokročit do stadia důvěry.

Další pochybnosti můžeme prožívat podobně jako Petr, když uslyšel, že Ježíš bude trpět a domníval se, že to bude brzo a že v takovém případě bolest nemine ani jeho. Například, když se usilovně modlíme o zdraví a štěstí, a Bůh neodstraňuje z našeho života utrpení a zkoušky. Co tehdy? To samé, co Ježíš odpověděl Petrovi: „Jdi mi z očí“ – čili: „Pojď za mnou, dovol mi, abych tě vedl!“ To Bůh říká svým učedníkům „Pojď za mnou“ a ne my Bohu „jdi za

mnou, já Ti ukážu, co chci mít a Ty to splníš“! Modleme se s vírou, ale neměňme role.

Můžeme za sv. Petrem udělat další důležitý krok: přijmout s vírou, že to Bůh nás vede (odevzdáme Mu svůj život, aby On ho řídil a ne my Jeho).

Cílem modlitby je najít Boží vůli

Když Bůh vede náš život, bude naším průvodcem i v modlitbě. Všimněme si znovu, že nás zve k modlitbě důvěrně a vytrvalé. „Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.“ (Mt 7, 7-8)

Slyšíme-li tento text vcelku, odhalíme mezi jinými, že cílem modlitby je nejen vyslyšení našich proseb, ale také hledání a nacházení Boží vůle a také vejítí do Jeho Království. I když naše prosby zůstanou nevyslyšené, můžeme nacházet, co pro nás Bůh připravil. Časem nám to „nesplnění“ proseb otevírá jiné možnosti, díky kterým můžeme uvidět cestu, pomocí které chce Bůh vyřešit tuto konkrétní situaci.

Když se i nadále řídíme Ježíšovými slovy, můžeme v modlitbě udělat ještě další krok.

„Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: ‚Přejdi odtud tam‘, a přejde; a nic vám nebude nemožné. Takový duch nevyjde jinak než modlitbou a postem.“ (Mt 17, 20-21) Když věřím, že Bůh může všechno, důvěřuji, že je dobrý, má modlitba vychází ze srdce a je spojená s postem a obětí, tak to je modlitba, která překračuje nemožné. Zdá se však, že existuje ještě jedna podmínka, díky které může být modlitba skoro všemocná: je to nezištnost. Když se díváme na Ježíše ve Večeřadle, vidíme, s jakou důvěrou a mocí v modlitbě prosí Otce o veliké dary pro svoje učedníky. A pak v Getsemanech v bolestech a strachu všechno odevzdává vůli Otce. Když prosil za Lazara, který ležel v hrobě, volal: „Otče, děkuji ti, žes mě vyslyšel. Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ (J 11,41-42) A byl si jistý splněním prosby. Když prosil za sebe sama, hned přidal: „Otče můj, je-li

možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ (Mt 26, 39)

V naší modlitbě se „dívejme na Ježíše, který nás ve víře doprovází a zdokonaluje“. (Žd 12,2)

sr. Rita od Krista Služebníka WNO; časopis Večerník 213/2016

PŘEJEME

V dubnu oslaví svá životní jubilea:

Ludmila Havlinová

Jiřina Maryšková

Anna Tykvaldová

Alena Žídková

Ondřej Václavík

Arciděkan Zdeněk Maryška

Monika Hlavová

Marie Pleštilová

František Procházka

Antonín Plesl

Jurka Cáb

Anna Halamová

Marie Maryšková

Anna Procházková

Josef Jakubička

FÓRUM

ŠPANĚLSKO – ESTARTIT

Přešla zima a my zase balíme kufry. 5. května odjíždíme na týden do Španělského L Estartit. Tentokrát s námi jede i můj táta, který dostal 4. den angínu a měl zkažený pobyt. Bydlíme zase v hotelu Rancho společně s Luckou, Pavlem a dětmi. Adrianka tu slaví 2. narozeniny. Z domova vezeme zmrzlý jidášek, mamka ho maže džemem, sypeme lentilkami a zapichuje 2 svíčky. Tomášek je zapálil a já zpívala „hodně štěstí zdraví“.

Asi v půl desáté se jdeme projít i s dětmi a končíme na diskotéce. Hoši už tu jsou, dáváme si sangrii a tancujeme. Krásně svítí sluníčko, sedíme na pláži na kamenech. Sice fouká vítr chladnější, ale děti už jsou u bazénu, Láďa se potápí, Alenka a Tadeáš plavou, jdeme tam, voda je ledová, ale na lavičce je krásně.

Odvádí nás průvodkyně do baru na flamenco. Vystoupení má velký ohlas, nejlepší tanečník si mě vybírá k tanci. Jsou tu s námi na zájezdu čtyři děvčata z Ústí nad Labem, v autobuse jsme se skamarádily a dodnes si píšeme s Denisou.

At'ka

NEJEN VELIKONOČNÍ PRANOSTIKY A LIDOVÉ ZVYKY

Kolikrát v březnu rosa padává, tolik mrazů do velikonoc bývá a tolik mlh přijde v srpnu.

Prší-li na Bílou sobotu, bude v létě nouze o vodu. Velký pátek deštivý dělá rok žíznivý. Prší-li na Boží hod, sucho úrodu vysuší.

Na škaredou středu po bohoslužbě vyběhli chlapi z kostela a chytali toho, kdo vykřikl: „Já jsem Jidáš!“

My Jidáše honíme a dřevem mu zvoníme.

Kdo ho viděl, ať nám poví o nevěrném Jidášovi.

Ó, Jidáši nevěrný, cos to učinil, že jsi Krista Pána Židům prozradil?

Za to musíš v pekle hořít, s čertem, d'áblem se tam mořit.

POSTNÍ TRHANEC

1 hrnek hladké mouky

mražené lesní ovoce

1 hrnek mléka

moučkový cukr na posyp

1 vejce, sůl

Z mouky, mléka a vejce ušlehat těstíčko asi jako na lívance. Nalít na olej v širší pánvi, smažit do „zatáhnutí“ těsta. Potom placku otočit a pomocí dvou vařeček roztrhat. Opékat dokud se okraje nezatáhnou. Na talířích ozdobit ovocem a posypat cukrem.

Krásné Velikonoce a dobrou chuť přeje

V. Petružálková

HISTORICKÉ OKÉNKO

NAŠE ULICE OČIMA MÉHO MLÁDÍ,

která během let převlékala kabát.

Byla Štefánikova, Jablonecká, Rudé armády a opět jsme Štefánika přilepili na uliční tabulku. Zmiňuji se o ní, protože život v ní za mého dětství a mládí plynul úplně jinak.

Začnu Matěchovou hospodou (roh České spořitelny), která sice měla vchod z náměstí – byl to krásný barokový dům -, ale hospodářské zázemí měl ve Štefánikově ulici. A tak se se mnou procházejte v čase po pravé straně vzhůru od náměstí. Za Matěchovou hospodou byla oficína holiče pana Klikorky. Měl často přísný výraz, kterého jsme se jako děti tak trochu bály. Nad ním byl Koloniál (dnešní Květinářství) pana Šefra, který měl i vystrčené okénko pro prodej tabáku. Když mne babička k němu poslala pro cukr, vzal malý sekáček, odmotal z homole cukru krásný modrý papír (tím jsem si obalovala sešity v první třídě) a useknul kus cukru. Smotal špičatý kornout a cukr zvažil. Jinak jsem tam ráda chodila, protože měl zajímavé účtenky s obrázky. Měla jsem slušnou sbírku, kterou jsem později darovala vážnějšímu sběrateli. Další dům byl opět pan Šefr (žádný příbuzný), tentokrát řezník. Všichni jsme obdivovali jeho cibulový salám. To byla skutečná pochoutka! Jeho syn byl také řezník, ale to už je jiná doba. Dále byl pan Bohata, krejčí. V druhé půlce domu bylo papírnictví paní Benešové. Bylo tam tolik lákavých věcí! Paní Benešová byla náruživá divadelní ochotnice a říkalo se, že nebylo lepší čarodějnice ve Švandovi dudákovi, nežli nad ní. Následoval dvůr plný garáží a Haklova hospoda. Pan Hakl byl už starší pán, který měl ve tváři akne rosacea. T je červené zbarvení, otok a deformovaný nos. Vyznačuje se také nekontrolovatelnou sekrecí vodnatou. A když mne dědeček poslal se džbánkem pro pivo, fascinovaně jsem se dívala na špičku jeho nosu, kde se stále houpala průzračná kapka, a já jen čekala, kdy spadne do džbánu. Nestalo se! Potom byla kovárna mého dědy, Jana Janouška, která s rozvojem automobilů se změnila na obchod uhlím a stavebninami. Dále byl kříž s přibitým Kristem a dřevěnice (dnešní myslivci), kde kraloval u verpánku švec pan Najman. To byl náš zachránce! My městské děti jsme byly o

prázdninách u svých babiček a dědečků a běhaly a lítaly po celém okolí. Hrály jsme si o všem možném a naše sandály to nevydržely. Prosily jsme pana Najmana, aby je dal natolik dohromady, aby vydržely cestou domů. Nad ním byla továrna pana Muklase. Za ní byly zahrady a hasičská zbrojnice. Následoval Adamičkův mlýn. Zajímavý byl osud jeho dvou dcer. Jedna se po válce vdala do ciziny, druhá měla za muže MUDr. Sedláčka. Byl to výborný plastický chirurg, který určitý čas působil u MUDr. Steinera v africkém Lambarene. Za mlýnem byla hospoda „V olšínách“. Tam, kde potok Žernovník přechází na opačnou stranu silnice – říká se zde Na mýtě – těsně u mostu stála malá hájovna, kde bydlel pan Hykman. Byl to velice pohledný muž a měl krásného loveckého psa. Obě tyto vlastnosti ho přivedly až k filmové roli. Naše pravostranné putování končí až u Günterovy hospody, daleko proti proudu potoka. Dnes po ní není stopa. Ještě bych se chtěla zmínit o krásné dřevěnici s hospodářským dvorem „Ve Vélovce“, kde se pěstovala duchařina. Nyní se budeme vracet po opačné straně cesty směrem k náměstí. Tam, kde je benzinová pumpa byl první brodský tenisový kurt. Tam, kde je myčka aut a takový palouček, se pravidelně za první republiky usazovali cikáni. Někdy měli krásně pomalované vozy a prodávali kotle a brousili nůžky a nože. Když se povážně začaly ztrácet slepice, přišel četník pan Bígl a poslal je o štaci dál. Hned v pořadí následovala autoopravna pana Rezlera. Dále bydleli Bryknarovi. Paní bývala usměvavá a šikovní švadlena. Ráda nám nechávala ústrižky látek, abychom šily na panenky. Kousek vsunutý dům do straně patřil paní Mikšovičové později paní Malafarinové. Měla ruční tkaní látek. Vyučila se u paní Brychtové, která měla ruční tkalcovskou dílnu na Brodci. Byla to manželka pana profesora Brychty. Následoval hotel „U černické skály“ a těsně v jeho sousedství byl hotel „Veselý“, který existuje dodnes. Vedle přes uličku byli Jandurovi. Jeden byl můj vrstevník, holič a dobrý sběratel známek. Za ním bydlel už vzpomínaný velitel četnictva pan Bígl. Pokračují Loumovi. Pan Louma maloval na porcelán. Dodnes mám ještě od něho dva hrníčky „Z poutě“. Pod ním bylo Václavíkovo sedlářství a za ním bylo pekařství pana Knoblocha. Ten pekl dobré a křupavé preclíky a housky. Na rohu (dnešní obchod s bižuterií) bylo cukrářství pana Knoblocha. Pekař i cukrář byli bratři. Cukrář jezdil prodávat dobroty na putě. Často mne brával s sebou, ale ty konce! Míchala jsem sladkosti, kysané okurky, sladkou vatu a někdy i burty. Už po cestě domů jsem „chválila Davida“, takže jsem dorazila domů v dezolátním stavu. Paní cukrářka mne měla moc ráda a až do její smrti

mi na každé Boží Tělo uvila věneček. Na stráni, kde jsme sáňkovaly, později postavili soud, dnešní studentská ubytovna. Měla jsem ráda truhlářství pana Zdeňka Hazdry, který měl při dílně slušný sklad pilin. To bylo eldorádo různých skoků a her. Babička mi večer nestačila čistit vlasy od pilin. Bratr truhlář Josef Hazdra měl pohřební službu. Pod Hazdrovými byla dřevěnice, kde měl zahradu a prodej květin pan Matěcha. A dále bylo cukrářství pana Hlavy. To byla naše Meka! Paní Hlavová byla vyhlášenou znalkyní hub. Byli dva synové. Jeden byl pošťák, druhý, Svat'a, cukrář. Ten na dvorku za cukrárnou přistavěl Kavárničku. Za války byly zrušené taneční. V té Kavárničce jsme se při gramofonu učili tančit. Svat'a byl známý v pozdější době svými kremolemi. Sousedka byla paní Kocourová, klempířství. U vchodu byl jasný zvonek, protože jsme také zlobily a často k zlosti majitelky naň zvonily. Oblíbené bylo čalounictví pana Bartuňka. Byl to moc hodný pán, dával nám kousky potahových látek, kterými jsme zdobily pokojíčky našich dětských domečků. Rohové bylo řeznictví pana Černého. Ještě do naší ulice patřil pan Šochman – pekař. Pekl výborný chléb a naše rodiny ještě do vyhřáté pece po chlebu nosily plechy s koláči. Jeden jeho potomek je výborný dětský lékař. Tam, kde stojí ekologický dům, stála dřevěnice. Obývaly ji slečny Růfové a měly obchod se zeleninou. Završením ulice byl Koloniál pana Šice. Ten byl veliký sběratel kozákovských kamenů. Byl první zbouraný kvůli komunikaci. Později celá tato strana až po Knoblochovu cukrárnu byla zbouraná.

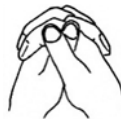
Co jsem vám vyprávěla, byla vzpomínka na naši ulici. Všichni živnostníci se uživilí a třeba i přes některá sousedská škádlení, vážili si jeden druhého. Pantátové si občas zaskočili na pulitránek a jalovcovou (byla to móda), chodili na bály a šibřinky, měli plno spolků a někdy se i rodiny společně vydaly na výlet. Byla to družnost!

Promiňte mi tuto reminiscenci na dobu minulou, ale možná, že další generace třeba budou dnešní dobu brát také jako vzpomínku.

Jak básník praví: Kde ty loňské sněhy jsou!

Hezké počtení Vám přeje H. G.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Všeobecný úmysl

Modleme se za ty, kdo riskují život v boji za základní lidská práva v diktaturách, autoritářských režimech a nezřídky i v demokraciích, které prochází krizí.

Národní úmysl:

Děkujeme za velikonoční radost a naději v životě nás křesťanů a prosíme, abychom byli světlem světa a solí země, jak to od nás svět právem očekává.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.4.	Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy."
2.4.	Hospodinu se však zalíbilo zdrtit ho utrpením; jestliže dá v oběť svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho, Hospodinův plán se zdaří skrze něho. Po útrapách se jeho duše nasytí světlem, svým utrpením můj Služebník ospravedlní mnohé, neboť na sebe vezme jejich viny.
3.4.	Anděl promluvil k ženám: "Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše ukřížovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte. To jsem vám měl povědět."
4.4.	To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.
5.4.	Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“
6.4.	Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“
7.4.	A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci!

8.4.	Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem
9.4.	Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on.
10.4.	A řekl jim: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.
11.4.	Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Potom vyzval Tomáše: "Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mé-ho boku; a nebuď nevěřící, ale věřící." Tomáš mu odpověděl: "Pán můj a Bůh můj!"
12.4.	Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.
13.4.	Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka.
14.4.	Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.
15.4.	Otec miluje Syna a všechnu moc dal do jeho rukou.
16.4.	„Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!“
17.4.	...spatřili Ježíše, jak kráčí po moři a blíží se k lodi; zmocnil se jich strach. On však jim řekl: „Já jsem to, nebojte se!“
18.4.	„... Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to

	vidíte na mně.“ To řekl a ukázal jim ruce a nohy.
19.4.	Ježíš jim odpověděl: „Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal.“
20.4.	Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit...“
21.4.	Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven.
22.4.	Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře.
23.4.	Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.
24.4.	Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.
25.4.	V nikom jiném není spásy. Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy.
26.4.	Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas.
27.4.	Ježíš jim odpověděl: „Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví.
28.4.	Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.
29.4.	Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.
30.4.	Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

Svátky a slavnosti v dubnu:

1.- 4.4. Svatý týden

4.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

23.4. Svátek sv. Vojtěcha

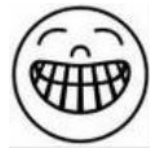
24.4. sv. Jiří

25.4.Svátek sv.Marka

29.4. Svátek sv. Kateřiny Sienské

Texty Svatého týdne najdete: <http://www.katolik.cz> Liturgický kalendář

S ÚSMĚVEM

Děda přišel do hospody a stěžuje si na babičku: „Když nosí moje pantofle, to mi nevadí. Když mi sebere celý důchod, to mi taky nevadí. Ale když se na mě u oběda směje mými vlastními zuby, to už je moc!“

„Dědečku,máš ještě všechny zuby?“ – „Bohužel, Milánku, už nemám,“ posteskně si stařec. – „To je dobře, tak mi tady na chvíli, prosím tě, podrž čokoládu.“

Velikonoční svátky 2021

ZELENÝ ČTVRTEK 1. 4.

18:00 **Železný Brod a Bzí** mše sv. na památku Poslední večeře Páně

VELKÝ PÁTEK 2. 4.

Železný Brod

10:00 – 12:00, 14:00 – 16:00 Adorace Nejsv. Svátosti + možnost sv. smíření

Železný Brod a Bzí

17:15 Velkopáteční křížová cesta

18:00 Bohoslužba Umučení Páně – velikopáteční obřady

BÍLÁ SOBOTA 3. 4.

Železný Brod

10:00 – 12:00, 14:00 – 16:00 Adorace u Božího hrobu

10:00, 10:30, 11:00, 11:30, 12:00 Žehnání pokrmů

Železný Brod a Bzí

20:00 Liturgie Bílé soboty

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ 4. 4.

9:00 **Železný Brod**, mše sv.

11:00 **Loučky**, mše sv.

16:00 **Krásná**, mše sv.

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ 5. 4.

9:00 **Železný Brod**, mše sv.

10:00 **Držkov**, mše sv.

V další dny podle pravidelného pořadu bohoslužeb.

1. 5. /sobota/ 10:00 poutní mše sv. na Krásné

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz